

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

ในรายงานฉบับนี้เราได้นำเสนอถึงวิธีการสลับลำดับเมตริกซ์พาริตีเช็ค เพื่อใช้บนมาตรฐานของ IEEE 802.11n โดยเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับการถอดรหัสแอลดีพีซี ด้วยวิธีการหาค่าต่ำสุดMS หรือวิธีการหาค่าต่ำสุดตัดแปลงMMS ซึ่งเราได้แสดงให้เห็นว่าหน่วยประมวลผลของเราที่ได้ออกแบบไว้นั้นใช้พื้นที่น้อยกว่าของ [4] แต่อย่างไรก็ตามในการประมวลผลเมื่อไม่ได้ทำงานในรูปแบบที่ซ้อนทับกันจะใช้ไซเคิลมากกว่า 10% และการนำเสนอของเรานั้นยังได้แสดงให้เห็นถึงการทำงานของหน่วยประมวล VNU ว่าทำงานอยู่ตลอดเวลาในขณะที่หน่วยประมวลผล CPU มีช่วงว่างอยู่ 6 ไซเคิลของ VNU ดังนั้นเราจึงสามารถนำมาพัฒนาต่อได้เพื่อให้ทำงานอยู่ในสภาวะที่เหมาะสมดังแสดงไว้ในรายงานนี้

6.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นและข้อเสนอแนะ

จากการออกแบบเมตริกซ์พาริตีเช็คที่ผ่านมาเมื่อเรานำไปใช้สังเคราะห์บนเอฟพีจีเอจะไม่สามารถทำตามรูปแบบที่ได้ออกแบบไว้ทั้งหมด เนื่องจากการประมวลผลเป็นแบบกึ่งขนานทำให้การประมวลผลจะต้องทำงานกันบางส่วน ดังนั้นการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ จำเป็นที่จะต้องอ่านและเขียนขนานกันด้วยในบางเวลา ซึ่งผลกระทบจากส่วนนี้ทำให้ไม่สามารถรวมหน่วยความจำเป็นบล็อกเดียวกันได้ จึงต้องแยกบล็อกหน่วยความจำออกเป็นส่วนๆ เพื่อให้สามารถอ่านและเขียนข้อมูลขนานกันได้ เมื่อเป็นเช่นนี้โปรแกรมที่ใช้ในการสังเคราะห์ระบบการถอดรหัสจึงสังเคราะห์ออกมาเป็น look up table แทนที่จะสังเคราะห์ออกมาเป็น RAM เพราะขนาดของหน่วยความจำแต่ละบล็อกมีขนาดเล็ก และทำให้ขนาดของฮาร์ดแวร์มีขนาดใหญ่ขึ้นจากเดิมอีกด้วย และอีกประการหนึ่งคือโครงสร้างการถอดรหัสแอลดีพีซีตามเมตริกซ์พาริตีเช็คที่ได้ออกแบบไว้เพื่อลดขนาดของจำนวนประมวลผล เมื่อนำมาใช้งานจริงจะไม่สามารถทำให้เล็กลงตามที่ออกแบบไว้ดังเช่นเมตริกซ์ในรูปแบบที่ 4 ที่มีขนาดเล็กที่สุด เพราะเนื่องมาจากหน่วยความจำนั่นเอง โดยบล็อกของหน่วยความจำที่เราสามารถนำมาใช้ได้มีขนาดเล็กที่สุดคือขนาดเท่า 27 ตำแหน่งการแก้ไขปัญหาอาจจะต้องพัฒนาการควบคุมหน่วยจำต่อไป เนื่องจากปัญหาหลักมาจากหน่วยจำ

อย่างไรก็ตามการทำให้ระบบการประมวลผลสามารถซ้อนทับกันในช่วงขณะหนึ่ง จะส่งผลให้การถอดรหัสเสร็จเร็วยิ่งขึ้นและประหยัดพลังงานตามลงไปด้วย รวมถึงประสิทธิภาพการถอดรหัสยังอยู่ในมาตรฐานที่เรานำมาใช้

